

ClimateClock Kronikk: Nr 4

Av: Harald Yndestad

Dato: 19.06.2021

OM "RADIOAKTIVE" MÅNEBØLGER

Etter festmiddagen, på en internasjonal konferanse, så jeg en lystig gruppe, som satt for seg selv. En av dem reiste seg mot meg, med et glass i handen og sier "We are exploring the world". Han fortalte de var en gruppe russiske forskere. Sovjetstaten hadde kollapset, de kunne dra på en internasjonal konferanse, uten at en kommisær fulgte dem hele tiden. Russiske forskere hadde god naturvitenskapelig skolering, men den kalde krigen hadde ført til isolering og en egen vitenskapelige kultur. Her satt de, for å suge nye inntrykk. Språket på konferansen var engelsk, men bare en forsker i gruppen, kunne snakke engelsk. Han fortalte meg, at han i Stalintiden hadde bygget seg en radio. Om nattens satt han og lyttet på BBC og gjentok ordene han hørte. Etter mange netter ved radioen, begynte han etter hvert å forstå betydningen av ordene. Slik begynte min første kontakt med russiske oseanografer i Murmansk. Da jeg kom hjem, begynte jeg å lure på hva som var deres forskningstema. Via en russisk bibliotekar, fikk jeg tak russiske artikler, og hjelp til å få oversatt deler av tekstene.

Radioaktive månebølger

Her fant jeg at russiske forskere hadde videreført "Lunar-wave" teorien fra Otto Pettersson, som var stemplet som overtro i vest. En av dem var Izehevski, som framstilte en systemmodell for Arktiske områder. Han og flere andre russiske forskere, undersøkte på 1930-tallet ideene om at tidevannet påvirket vannsirkulasjonen i Atlanterhavet. Maksimov og Smirnov (1964, 1965, 1967, 1967) estimerte en stående 19-års tidevannsbølge i Atlanterhavet mellom pol og ekvator. De fant ut at denne lange periodebølgen påvirker hastigheten og sirkulasjonen av vannmasser og havtemperaturen. De estimerte at temperaturendringene var omtrent +/- 0,2 grader Celsius i Atlanterhavet og Kola-seksjonen. Et lukket russisk forskningsmiljø, tilsynelatende ukjent her på berget, hadde 30 år tidligere, bekreftet mine egne beregninger.

Maksimov og Smirnov (1965) forkastet vindteorien fra Zöppritz og bekreftet lunar-teorien, med røtter tilbake til Pettersson. I 1960-årene avsluttet de sitt forskningsarbeid, med følgende kommentar. "Krümmel kommenterte en gang, at enhver ide om at månen påvirket været, var ren overtro. Etter vår mening var denne dommen, som har hatt stor innvirkning på vitenskapen, forhastet." Senere fikk jeg vite at mange av forskerne hadde falt i unåde. Jeg fikk en guffen følelse, av at frykten for å bli assosiert med overtro var så stor, at bare en kommentar fra Krümmel, var tilstrekkelig til å gjøre temaet, månen og klima , "radioaktiv". Alle som tok tak i temaet, ble smittet, og fikk problemer.

PINRO instituttet i Murmansk hadde målt temperaturen ved Kola-snittet i Barentshavet, hver måned, i 100 år, unntatt under den russiske revolusjon og under den 2. verdenskrig. Kalde og varme perioder, viste en direkte sammenheng med vekst i det marine økosystemet i Barentshavet. Forskningen til Maksimov og Smirnov var nå tilsynelatende glemt, og det var uklart hvorfor der var temperaturvariasjoner over Kola-snittet.

haraldyndestad@mac.com

<https://www.climateclock.no>

Denne dataserien dannet mye av grunnlaget for min dr.grad. Ved hjelp nye analysemetoder, utviklet for oljeleting, fant jeg ut at temperaturvariasjonene ved Kola-snittet, hadde signaturen til tidevannsbølgen på 18.6 år. I 2003 ble jeg invitert til PINRO i Murmansk til en forelesning, over 2 dager, om deres egen Kola dataserie. Russerne var dyktige fagfolk, men manglet språkkunnskaper. Bare 2 forskere ved instituttet kunne engelsk, så presentasjonen ble på norsk, med russisk tolk. I den avsluttende diskusjon, ble jeg spurt om hvordan min forskning ble mottatt i Norge. Jeg svarte at min oppgave er finne fakta i dataserier. En kan aldri vite hvordan dette blir oppfatt av andre, og viste til forskningen til deres egen Maksimov og Smirnov, 30 år tidligere. Da jeg hadde tatt dr.grad, fikk jeg spørsmål fra PINRO. om at de kunne få et eksemplar av avhandlingen, som de ville levere, til en pensjonert prof. Smirnov.

Forbudt forskning

I 1960-årene kom datamaskiner, og en begynte en å lage klimamodeller. Dette skapt en varig konflikt med forskere som studerer klima via computer modeller og de som studerte klima via dataserier. Modeller er noe som produserer nye data fra en regneregulering. Dataserier avslører kilden til variasjoner i målinger fra naturen. Computer modellene ble den nye vin i vitenskapen. Klimamodeller beregnet at utslipp av klimagasser førte til et akselererende varmere klima. Klima dataserier viste bare naturlige variasjoner. De som stolte på klimamodellene, ble kalt "alarmister". De som stolte på klima målinger, ble kalt "benekttere".

For noen år siden, deltok jeg på en internasjonal konferanse ved et universitet i Europa. Temaet var analyse av klima dataserier. Plutselig hørte vi rop og bråk utenfor lokalet. Det var studenter fra universitetet, som demonstrerte mot konferansen. De mente at konferansen hadde "benekttere", som presenterte "benektter-forskning". Den geopolitiske klimaagenda, hadde presset fram en konflikt mellom forskere i den hele vestlige verden. Analyse av klima dataserier, som utfordrer klimamodellene, ble ikke diskutert. Ved et universitet i Europa, ble analyse av målinger, betraktet som forbudt forskning.

Nye metodevalg, gir ny forståelse, og nye konflikter, er normalt i all forskning. "Radioaktiv" forskning om månen og klima var et resultat av en profesjonskamp mellom ulike fagdisipliner, der bare en mindre gruppe ble berørt. Den geopolitiske klimaagenda, presset fram en global konflikt mellom forskere over den hele vestlige verden, der 100-vis av forskere ble "radioaktive".